RELACIJE

 $D_R = \{x; Ey : xRy\}$ (domena ali definicijsko območje relacije R) $Z_R = \{y; Ex : xRy\}$ (zaloga vrednosti relacije R)

LASTNOSTI RELACIJ

 $R \text{ refleksivna} \iff \forall x \in A : xRx$

 $R \text{ simetrična} \iff \forall x, y \in A : xRy \Rightarrow yRx$

R antisimetrična $\iff \forall x, y \in A : xRy \land yRx \Rightarrow x = y$

 $R \text{ tranzitivna} \iff \forall x, y, z \in A : xRy \land yRz \Rightarrow xRz$

 $R \text{ sovisna} \iff \forall x, y \in A : x \neq y \Rightarrow xRy \lor yRx$

 $R \ \text{enolična} \iff \forall x, y, z \in A : xRy \land xRz \Rightarrow y = z$

R refleksivna: vsak element mora biti v relaciji sam s sabo

R **simetrična:** vsak prvi element (x) mora biti v relaciji z drugim (y) in drugi mora biti v relaciji s prvim (obojestranska relacija – puščice so dvosmerne)

R antisimetrična: iz aRb in bRa sledi, da je a = b

R tranzitivna: ko je aRb in bRc potem obstaja bližnjica aRc

R sovisna: ko x ni enak y sledi, da je xRy ali yRx

R enolična: ko je xRy in xRz potem je y = z

R ekvivalenčna: če je relacija refleksivna, simetrična in tranzitivna

Ekvivalenčni razredi: $R[x] = \{y \text{ je element množ. A; } yRx\}$ je ekvivalenčni razred elementa x. V razredu so elementi, ki so ekvivalenčni med seboj.

Komplement relacije: $R^c := (A \times A) \setminus R = U_A \setminus R$ vse možne povezave (med točkami), ki jih na grafu R ni.

Inverzna relacija: $R^{-1} := \{(y, x) : (x, y) \in R\}$ na grafu obrnemo puščice, če je xRy potem je y R^{-1} x.

Produkt relacij: $R * S := \{(x, z) ; \exists y (xRy \land ySz)\}$

Potence relacij: $R^0 := \operatorname{id}_A \quad R^1 = R, R^2 = R * R$ $R^{n+1} := R^n * R, \text{ če je } n \ge 0$ $m, n > 0 \text{ tudi } R^m * R^n = R^{m+n}$

$$R^{-n} := (R^{-1})^n$$

Toda če sta m in n celi števili različnih predznakov, potem $R^n * R^m$ ni nujno enako R^{m+n} .

Tranzitivna ovojnica: $R^+ = \bigcup_{k=1}^{\infty} R^k$

če je R tranzitivna relacija potem je R^+ = R

To je najmanjša tranzitivna relacija, vsebuje R in unijo relacij do relacije, ki je tranzitivna.

Tranzitivno refleksivna ovojnica: $R^* = \bigcup_{k=0}^{\infty} R^k$

enako kot tranzitivna le, da ta vsebuje tudi ida, zato je refleksivna.

LASTNOSTI POTENC RELACIJ:

$$\begin{split} \textit{refleksivna} &\iff \mathrm{id}_A \subseteq R \\ \textit{simetrična} &\iff R^{-1} = R \\ \textit{antisimetrična} &\iff R^{-1} \cap R \subseteq \mathrm{id}_A \\ \textit{tranzitivna} &\iff R^2 \subseteq R \\ \textit{sovisna} &\iff \mathrm{id}_A \cup R \cup R^{-1} = U_A \\ \textit{enolična} &\iff R^{-1} * R \subseteq \mathrm{id}_A \end{split}$$

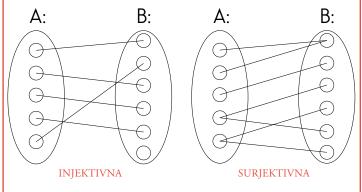
FUNKCIJE IN PRESLIKAVE

Injektivna: če preslika različne podatke v različne rezultate

Surjektivna: če je vsak element množice B slika nekega elementa x iz množice A.

To pomeni, da je realna funkcija f surjektivna, če je njena zaloga vrednosti enaka množici vseh realnih števil

Bijektivna: če je injektivna in surjektivna

Enolično relacijo imenujemo funkcija.

Relacija $f \subseteq A \times B$ je *preslikava iz A v B*, če velja:

- ▶ f je enolična
- $\triangleright \mathcal{D}_f = A$
- $(\mathcal{Z}_f \subseteq B)$

Pišemo tudi $f: A \rightarrow B$.

GRAFI

Graf je **urejen par G** = (**V**, **E**) , kjer je **V neprazna množica točk** (vozlišč) grafa in **E množica povezav** grafa G

Stopnja točke v je število povezav, ki imajo v za krajišče. Stopnjo točke v označimo z **deg(v)**.

Točka stopnje 0 je izolirana točka, točki stopnje 1 pravimo tudi list grafa.

Graf G je **regularen**, če imajo **vse** njegove **točke** isto stopnjo.

Graf G je d-regularen, če so vse točke grafa G stopnje d.

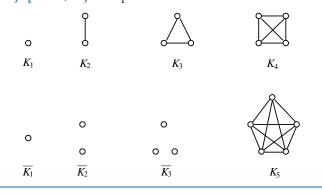
3-regularnim grafom pravimo tudi kubični graf.

V vsakem grafu je sodo mnogo točk lihe stopnje.

Ali je zaporedje grafično (ni če ima liho število točk lihih stopenj) preverimo tako, da bi pri npr. 6443221 vzeli največjo stopnjo in jo izbrisali in nato (v tem primeru 6) zmanjšali toliko naslednjih stopenj za 1 kolikor je velika stopnja, ki smo jo vzeli. Zaključimo, ko: - dobimo negativno število (neuspešno), - zaporedje je prekratko (neuspešno), ali ko v zaporedju dobimo same ničle (uspešno)

Graf je poln, če je vsaka točka v grafu sosedna z vsako drugo točko.

Graf je prazen, če je brez povezav.

Pot na n točkah označimo s Pn. Točke poti lahko uredimo po vrsti od prvega do zadnjega, pri čemer je prva točka soseda z drugo, druga s tretjo, . . . in predzadnja z zadnjo.

Cikel je graf z vsaj tremi točkami, ki ga dobimo tako, da v poti na istem številu točk dodamo povezavo med krajiščema

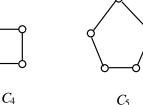

 P_5

 P_1

 P_2

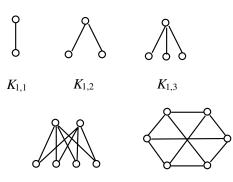

 $K_{2,2}$

Graf je **poln dvodelen**, če lahko množico njegovih točk razbijemo v dve podmnožici, ki jima pravimo barvna razreda grafa

d-razsežno **hiperkocko** Qd, d >= 1, najlaže opišemo takole: točke d-razsežne hiperkocke so zaporedja ničel in enic dolžine d. Dve točki-zaporedji pa sta sosedi, če se razlikujeta v natančno enem členu.

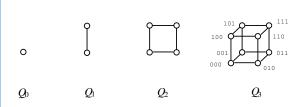

 $K_{2,4}$

 C_3

Slika 3: Polni dvodelni grafi.

 $K_{3,3}$

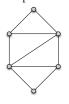

Slika 4: Hiperkocke.

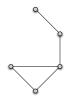
Komplement grafa G je graf z isto množico točk, dve točki pa sta sosedi v grafu G natanko tedaj, ko nista sosedi v grafu G

Vpeti podgrafi grafa G vsebujejo vse točke originalnega grafa. Za povezave to ne velja nujno.

Inducirani podgrafi ne vsebujejo nujno vseh točk niti vseh povezav grafa G. Toda če v induciranem podgrafu preživita dve točki u in v originalnega grafa G, potem mora v tak snem podgrafu preživeti tudi morebitna povezava uv

Graf G.

 $H_1 \subseteq G$

 $H_2 \subseteq G$, $H_3 \subseteq G$, vpet. induciran.

Graf G = (V, E) je **dvodelen**, če lahko točke grafa V(G) razbijemo na dve podmnožici. Če graf vsebuje cikel lihe stopnje potem graf ni dvodelen.

Kromatično število grafa G je najmanjše zadostno število barv, ki jih potrebujemo za barvanje točk grafa G. Če je v grafu kolo potem je kromatično število najmanj 3, če pa je kolo lihe stopnje pa najmanj 4.

Sprehod S v grafu G = (V, E) je zaporedje vozlišč

Graf G je **povezan**, če za vsaki dve vozlišči v grafu G obstaja u - v sprehod

Razdalja med točkama u in v v grafu G dist(u, v), je dolžina najkrajše u - v poti (sprehoda) v G.

Graf G je **Eulerjev** natanko tedaj, ko je G povezan in so vse njegove točke **sodih** stopenj. Enostaven obhod v grafu G, ki vsebuje vse povezave in vse točke imenujemo Eulerjev obhod.

Drevo je povezan graf brez ciklov.

Gozd je graf brez ciklov.

Lastnosti dreves:

- T je povezan graf.
- T je brez ciklov.
- m = n 1.
- Vsaka povezava v T je prerezna.
- Za poljubni točki u v obstaja natančno ena u v pot v T.
- Če drevesu T dodamo katerokoli novo povezavo, vsebuje dobljeni graf natanko en cikel.

Cikel v grafu G je **Hamiltonov**, če vsebuje vse točke grafa G Če za vsako točko velja potem **je Hamiltonov** $v \in V(G)$ velja $\deg(v) \geq \frac{n}{2}$ (ni pa res, da bi vsak Hamiltonov graf izpolnil zgornji pogoj)

Če odstranimo k točk iz grafa in graf razpade na k + 1 komponent potem graf ni Hamiltonov.

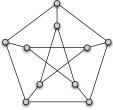
 $Z \omega(G)$ označimo velikost največjega polnega podgrafa v G.

Velja $\omega(G) \leq 2$ natanko tedaj, ko je G brez trikotnikov.

 $\Delta(G)$ označuje *največjo stopnjo* točke v grafu G, z $\delta(G)$ pa označimo *najmanjšo stopnjo* točke grafa G.

Premer grafa je največja razdalja med dvema poljubnima paroma točk

Ožina grafa je dolžina najkrajšega cikla

Grotzschev graf

Grafa sta **izomorfna**, če imata enako število vozlišč, število povezav, stopnje vozlišč, število trikotnikov, število enakih ciklov, kromatično število, ...

TEORIJA ŠTEVIL

gcd (m, n) = največji skupni delitelj števil m in n (predzadnja vrstica REA)

lcm (m, n) = najmanjši skupni večkratnik števil m in n (zmnožek koeficientov zadnje vrstice REA)

Diofantske enačbe: če desna stran enačbe (številka) ni deljiva z gcd je enačba nerešljiva